

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาพฤติกรรมการแก้ไขคำพูดภาษาอังกฤษด้วยตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็น 3 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมการแก้ไขคำพูดภาษาอังกฤษด้วยตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 นำเสนอในตารางที่ 2-7

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมการแก้ไขคำพูดภาษาอังกฤษด้วยตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษสูงและต่ำ นำเสนอในตารางที่ 8-13

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมของการแก้ไขคำพูดภาษาอังกฤษด้วยตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 แผนการเรียนวิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์ และแผนการเรียนภาษาอังกฤษ-ภาษาต่างประเทศ นำเสนอในตารางที่ 14-19

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมการแก้ไขคำพูดภาษาอังกฤษด้วยตนเอง
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 นำเสนอในตารางที่ 2-7

ตารางที่ 2 ค่าความถี่และค่าร้อยละของพฤติกรรมการแก้ไขคำพูดภาษาอังกฤษด้วย
ตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

พฤติกรรมการแก้ไขคำพูดภาษาอังกฤษด้วยตนเอง	ความถี่	ร้อยละ
1. การแก้ไขโดยเปลี่ยนแปลงข้อมูล	111	28.46
2. การแก้ไขโดยปรับให้เหมาะสม	79	20.26
3. การแก้ไขข้อผิดพลาด	132	33.85
4. การแก้ไขโดยปรับบางส่วนของคำหรือวลี	63	16.15
5. การแก้ไขอื่น ๆ เช่น การแก้ไขคำพูดจากภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ การแก้ไขแบบแฝง	5	1.28
รวม	390	100.00

จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่า พฤติกรรมการแก้ไขคำพูดภาษาอังกฤษด้วยตนเองทั้ง 5 ประเภทที่เกิดขึ้นทั้งหมด จำนวน 390 ครั้ง พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีพฤติกรรมการแก้ไขข้อผิดพลาดมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 33.85 ส่วนพฤติกรรมการแก้ไขคำพูดภาษาอังกฤษด้วยตนเองที่เกิดขึ้นรองลงมาเรียงตามลำดับมากไปหาน้อย คือ พฤติกรรมการแก้ไขโดยเปลี่ยนแปลงข้อมูล คิดเป็นร้อยละ 28.46 การแก้ไขโดยปรับให้เหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 20.26 การแก้ไขโดยปรับบางส่วนของคำหรือวลี คิดเป็นร้อยละ 16.15 และการแก้ไขอื่น ๆ เช่น การแก้ไขคำพูดจากภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ การแก้ไขแบบแฝง คิดเป็นร้อยละ 1.28

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 3 ค่าความถี่และค่าร้อยละของพฤติกรรมการแก้ไขคำพูดภาษาอังกฤษด้วยตนเองประเภทการแก้ไขโดยเปลี่ยนแปลงข้อมูลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

พฤติกรรมการแก้ไขโดยเปลี่ยนแปลงข้อมูล	ความถี่	ร้อยละ
การแก้ไขข้อมูลที่ไม่เหมาะสม	20	18.02
การแก้ไขการเรียงลำดับผิด	10	9.01
การแก้ไขโดยละทิ้งข้อความ	81	72.97
รวม	111	100.00

จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่า พฤติกรรมการแก้ไขคำพูดภาษาอังกฤษด้วยตนเองประเภทการแก้ไขโดยเปลี่ยนแปลงข้อมูลที่เกิดขึ้นทั้งหมด จำนวน 111 ครั้ง พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีพฤติกรรมการแก้ไขโดยละทิ้งข้อความมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 72.97 มีพฤติกรรมการแก้ไขข้อมูลที่ไม่เหมาะสม รองลงมา คิดเป็นร้อยละ 18.02 และมีพฤติกรรมการแก้ไขการเรียงลำดับผิด น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 9.01

ตารางที่ 4 ค่าความถี่และค่าร้อยละของพฤติกรรมการแก้ไขคำพูดภาษาอังกฤษด้วยตนเองประเภทการแก้ไขโดยปรับให้เหมาะสมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

พฤติกรรมการแก้ไขโดยปรับให้เหมาะสม	ความถี่	ร้อยละ
การแก้ไขระดับของข้อมูลให้เหมาะสม	44	55.70
การแก้ไขการอ้างอิงที่กำกวม	3	3.80
การแก้ไขศัพท์ให้สอดคล้องกัน	3	3.80
การแก้ไขให้เหมาะสมในเชิงปฏิบัตินิยม	18	22.78
การแก้ไขเพื่อปรับปรุงภาษาให้สละสลวย	11	13.92
รวม	79	100.00

จากตารางที่ 4 แสดงให้เห็นว่า พฤติกรรมการแก้ไขคำพูดภาษาอังกฤษด้วยตนเองประเภท การแก้ไขโดยปรับให้เหมาะสมที่เกิดขึ้นทั้งหมด จำนวน 79 ครั้ง พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีพฤติกรรมการแก้ไขระดับของข้อมูลให้เหมาะสมมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 55.70 รองลงมา คือ พฤติกรรมการแก้ไขให้เหมาะสมในเชิงปฏิบัตินิยม คิดเป็นร้อยละ 22.78 พฤติกรรมการแก้ไขเพื่อ ปรับปรุงภาษาให้สละสลวย คิดเป็นร้อยละ 13.92 พฤติกรรมการแก้ไขการอ้างอิงที่กำกวมและ พฤติกรรมการแก้ไขศัพท์ให้สอดคล้องกันซึ่งมีค่าร้อยละของการแสดงพฤติกรรมเท่ากัน คือ ร้อยละ 3.80 ตามลำดับ

ตารางที่ 5 ค่าความถี่และค่าร้อยละของพฤติกรรมการแก้ไขคำพูดภาษาอังกฤษด้วยตนเองประเภทการแก้ไขข้อผิดพลาดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

พฤติกรรมการแก้ไขข้อผิดพลาด	ความถี่	ร้อยละ
การแก้ไขข้อผิดพลาดด้านคำศัพท์	27	20.45
การแก้ไขข้อผิดพลาดด้านการออกเสียง	85	64.40
การแก้ไขข้อผิดพลาดด้านไวยากรณ์	20	15.15
รวม	132	100.00

จากตารางที่ 5 แสดงให้เห็นว่า พฤติกรรมการแก้ไขคำพูดภาษาอังกฤษด้วยตนเองประเภท การแก้ไขข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นทั้งหมด จำนวน 132 ครั้ง พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มี พฤติกรรมการแก้ไขข้อผิดพลาดด้านการออกเสียงมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 64.40 มี พฤติกรรมการแก้ไขข้อผิดพลาดด้านคำศัพท์ รองลงมา คิดเป็นร้อยละ 20.45 และมี พฤติกรรมการแก้ไขข้อผิดพลาดด้านไวยากรณ์ น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 15.15

ตารางที่ 6 ค่าความถี่และค่าร้อยละของพฤติกรรมการแก้ไขคำพูดภาษาอังกฤษด้วยตนเองประเภทการแก้ไขโดยปรับบางส่วนของคำหรือวลีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

พฤติกรรมการแก้ไขโดยปรับบางส่วนของคำหรือวลี	ความถี่	ร้อยละ
การแก้ไขโดยปรับบางส่วนของคำ	40	63.49
การแก้ไขโดยปรับบางส่วนของวลี	23	36.51
รวม	63	100.00

จากตารางที่ 6 แสดงให้เห็นว่า พฤติกรรมการแก้ไขคำพูดภาษาอังกฤษด้วยตนเองประเภทการแก้ไขโดยปรับบางส่วนของคำหรือวลีที่เกิดขึ้นทั้งหมด จำนวน 63 ครั้ง พบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีพฤติกรรมการแก้ไขโดยปรับบางส่วนของคำมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 63.49 และมีพฤติกรรมการแก้ไขโดยปรับบางส่วนของวลี รองลงมา คิดเป็นร้อยละ 36.51

ตารางที่ 7 ค่าความถี่และค่าร้อยละของพฤติกรรมการแก้ไขคำพูดภาษาอังกฤษด้วยตนเองประเภทการแก้ไขอื่น ๆ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

พฤติกรรมการแก้ไขอื่น ๆ	ความถี่	ร้อยละ
การแก้ไขคำพูดจากภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ	2	40.00
การแก้ไขแบบแฝง	1	20.00
การแก้ไขระดับเสียงสูงต่ำในประโยค	1	20.00
การแก้ไขการลงน้ำหนักเสียงในพยางค์	1	20.00
รวม	5	100.00

จากตารางที่ 7 แสดงให้เห็นว่า พฤติกรรมการแก้ไขคำพูดภาษาอังกฤษด้วยตนเองประเภทการแก้ไขอื่น ๆ ที่เกิดขึ้นทั้งหมด จำนวน 5 ครั้ง พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีพฤติกรรมการแก้ไขคำพูดจากภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 40.00 มีพฤติกรรมการแก้ไขแบบแฝง พฤติกรรมการแก้ไขระดับเสียงสูงต่ำในประโยค และพฤติกรรมการแก้ไขการลงน้ำหนักเสียงในพยางค์ รองลงมา คิดเป็นร้อยละ 20.00

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมของการแก้ไขคำพูดภาษาอังกฤษของตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษสูงและต่ำ นำเสนอในตารางที่ 8-13

ตารางที่ 8 เปรียบเทียบความถี่พฤติกรรมของการแก้ไขคำพูดภาษาอังกฤษด้วยตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษสูงและต่ำ

พฤติกรรมการแก้ไขคำพูดภาษาอังกฤษด้วยตนเอง	ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ		χ^2
	สูง	ต่ำ	
1. การแก้ไขโดยเปลี่ยนแปลงข้อมูล	28	29	2.67
2. การแก้ไขโดยปรับให้เหมาะสม	34	9	2.88
3. การแก้ไขข้อผิดพลาด	53	23	3.16
4. การแก้ไขโดยปรับบางส่วนของคำหรือวลี	3	30	10.27*
5. การแก้ไขอื่น ๆ	0	1	1.00
รวม	118	92	46.98*

$p < .05$

จากตารางที่ 8 แสดงให้เห็นว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษสูงและต่ำ มีพฤติกรรมการแก้ไขคำพูดภาษาอังกฤษด้วยตนเองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่า χ^2 เท่ากับ 46.98

เมื่อพิจารณาแยกตามประเภทพฤติกรรมการแก้ไขคำพูดภาษาอังกฤษด้วยตนเอง พบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษสูงและต่ำ มีพฤติกรรมการแก้ไขโดยเปลี่ยนแปลงข้อมูล พฤติกรรมการแก้ไขโดยปรับให้เหมาะสม พฤติกรรมการแก้ไขข้อผิดพลาด และพฤติกรรมการแก้ไขอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน โดยมีค่า χ^2 เท่ากับ 2.67, 2.88, 3.16 และ 1.00 ตามลำดับ แต่มีพฤติกรรมการแก้ไขโดยปรับบางส่วนของคำหรือวลีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่า χ^2 เท่ากับ 10.27

ตารางที่ 9 เปรียบเทียบความถี่พฤติกรรมของการแก้ไขคำพูดภาษาอังกฤษด้วยตนเองประเภทการแก้ไขโดยเปลี่ยนแปลงข้อมูลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษสูงและต่ำ

พฤติกรรมการแก้ไขโดย เปลี่ยนแปลงข้อมูล	ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ		χ^2
	สูง	ต่ำ	
การแก้ไขข้อมูลที่ไม่เหมาะสม	7	4	0.82
การแก้ไขการเรียงลำดับผิด	3	1	2.00
การแก้ไขโดยละทิ้งข้อความ	18	24	0.86

$p < .05$

จากตารางที่ 9 แสดงให้เห็นว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษสูงและต่ำ มีพฤติกรรมการแก้ไขข้อมูลที่ไม่เหมาะสม การแก้ไขการเรียงลำดับผิด และการแก้ไขโดยละทิ้งข้อความไม่แตกต่างกันโดยมีค่า χ^2 เท่ากับ 0.82, 2.00 และ 0.86 ตามลำดับ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 10 เปรียบเทียบความถี่พฤติกรรมของการแก้ไขคำพูดภาษาอังกฤษด้วยตนเองประเภทการแก้ไขโดยปรับให้เหมาะสมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษสูงและต่ำ

พฤติกรรมการแก้ไขโดยปรับให้เหมาะสม	ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ		χ^2
	สูง	ต่ำ	
การแก้ไขระดับข้อมูลให้เหมาะสม	19	5	8.17*
การแก้ไขการอ้างอิงที่กำกวม	1	0	1.00
การแก้ไขศัพท์ให้สอดคล้องกัน	1	1	0.00
การแก้ไขให้เหมาะสมในเชิงปฏิบัตินิยม	8	3	2.27
การแก้ไขเพื่อปรับปรุงภาษาให้ สละสลวย	5	0	5.00*

$p < .05$

จากตารางที่ 10 แสดงให้เห็นว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษสูงและต่ำ มีพฤติกรรมการอ้างอิงที่กำกวม พฤติกรรมการแก้ไขศัพท์ให้สอดคล้องกัน และพฤติกรรมการแก้ไขให้เหมาะสมในเชิงปฏิบัตินิยมไม่แตกต่างกันโดยมีค่า χ^2 เท่ากับ 1.00, 0.00 และ 2.27 ตามลำดับ แต่มีพฤติกรรมการแก้ไขระดับของข้อมูลให้เหมาะสม และพฤติกรรมการแก้ไขเพื่อปรับปรุงภาษาให้สละสลวยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่า χ^2 เท่ากับ 8.17 และ 5.00 ตามลำดับ

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 11 เปรียบเทียบความถี่พฤติกรรมของการแก้ไขคำพูดภาษาอังกฤษด้วยตนเองประเภทการแก้ไขข้อผิดพลาดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษสูงและต่ำ

พฤติกรรมการแก้ไข ข้อผิดพลาด	ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ		χ^2
	สูง	ต่ำ	
การแก้ไขข้อผิดพลาดด้านคำศัพท์	12	2	7.14*
การแก้ไขข้อผิดพลาดด้านการออกเสียง	33	19	3.78
การแก้ไขข้อผิดพลาดด้านไวยากรณ์	8	2	3.60

$p < .05$

จากตารางที่ 11 แสดงให้เห็นว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษสูงและต่ำ มีพฤติกรรมการแก้ไขข้อผิดพลาดด้านการออกเสียง และไวยากรณ์ ไม่แตกต่างกันโดยมีค่า χ^2 เท่ากับ 3.78 และ 3.60 ตามลำดับ แต่มีพฤติกรรมการแก้ไขข้อผิดพลาดด้านคำศัพท์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่า χ^2 เท่ากับ 7.14

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 12 เปรียบเทียบความถี่พฤติกรรมของการแก้ไขคำพูดภาษาอังกฤษด้วยตนเองประเภทการแก้ไขโดยปรับบางส่วนของคำหรือวลีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษสูงและต่ำ

พฤติกรรมการแก้ไขโดยปรับบางส่วนของคำหรือวลี	ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ		χ^2
	สูง	ต่ำ	
การแก้ไขโดยปรับบางส่วนของคำ	0	25	25.0*
การแก้ไขโดยปรับบางส่วนของวลี	3	5	0.5

$p < .05$

จากตารางที่ 12 แสดงให้เห็นว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษสูงและต่ำ มีพฤติกรรมการแก้ไขคำพูดภาษาอังกฤษด้วยตนเองประเภทการแก้ไขโดยปรับบางส่วนของคำแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่า χ^2 เท่ากับ 25.0 แต่มีพฤติกรรมการแก้ไขโดยปรับบางส่วนของวลีไม่แตกต่างกันโดยมีค่า χ^2 เท่ากับ 0.5

ตารางที่ 13 เปรียบเทียบความถี่พฤติกรรมของการแก้ไขคำพูดภาษาอังกฤษด้วยตนเองประเภทการแก้ไขอื่น ๆ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษสูงและต่ำ

พฤติกรรมการแก้ไขอื่น ๆ	ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ		χ^2
	สูง	ต่ำ	
การแก้ไขคำพูดจากภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ	0	1	1.00

$p < .05$

จากตารางที่ 13 แสดงให้เห็นว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษสูงและต่ำ มีพฤติกรรมการแก้ไขคำพูดจากภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกันโดยมีค่า χ^2 เท่ากับ 1.00

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมของการแก้ไขคำพูดภาษาอังกฤษของตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 แผนการเรียนวิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์ และแผนการเรียนภาษาอังกฤษ-ภาษาต่างประเทศ นำเสนอในตารางที่ 14-19

ตารางที่ 14 เปรียบเทียบความถี่ของพฤติกรรมการแก้ไขคำพูดภาษาอังกฤษด้วยตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 แผนการเรียนวิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์ และแผนการเรียนภาษาอังกฤษ-ภาษาต่างประเทศ

การแก้ไขคำพูดภาษาอังกฤษด้วยตนเอง	แผนการเรียน		χ^2
	วิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์	ภาษาอังกฤษ-ภาษาต่างประเทศ	
1. การแก้ไขโดยเปลี่ยนแปลงข้อมูล	57	54	0.62
2. การแก้ไขโดยปรับให้เหมาะสม	42	37	6.66
3. การแก้ไขข้อผิดพลาด	56	76	7.18*
4. การแก้ไขโดยปรับบางส่วนของคำหรือวลี	44	19	8.32*
5. การแก้ไขอื่น ๆ	1	4	5.01
รวม	200	190	14.88*

$p < .05$

จากตารางที่ 14 แสดงให้เห็นว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 แผนการเรียนวิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์ และแผนการเรียนภาษาอังกฤษ-ภาษาต่างประเทศ มีพฤติกรรมการแก้ไขคำพูดภาษาอังกฤษด้วยตนเองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่า χ^2 เท่ากับ 14.88

เมื่อพิจารณาแยกตามประเภทพฤติกรรมการแก้ไขคำพูดภาษาอังกฤษด้วยตนเอง พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 แผนการเรียนวิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์ และแผนการเรียนภาษาอังกฤษ-ภาษาต่างประเทศ มีพฤติกรรมการแก้ไขโดยเปลี่ยนแปลงข้อมูล พฤติกรรมการแก้ไขโดยปรับให้เหมาะสม และพฤติกรรมการแก้ไขอื่น ๆ ไม่แตกต่างกันโดยมีค่า χ^2 เท่ากับ 0.62, 6.66 และ 5.01 ตามลำดับ แต่มีพฤติกรรมการแก้ไขข้อผิดพลาด และพฤติกรรมการแก้ไขโดยปรับบางส่วนของคำหรือวลีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่า χ^2 เท่ากับ 7.18 และ 8.32 ตามลำดับ

ตารางที่ 15 เปรียบเทียบความถี่พฤติกรรมของการแก้ไขคำพูดภาษาอังกฤษด้วยตนเองประเภทการแก้ไขโดยเปลี่ยนแปลงข้อมูลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 แผนการเรียนวิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์ และแผนการเรียนภาษาอังกฤษ-ภาษาต่างประเทศ

พฤติกรรมการแก้ไขโดยเปลี่ยนแปลงข้อมูล	แผนการเรียน		χ^2
	วิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์	ภาษาอังกฤษ-ภาษาต่างประเทศ	
การแก้ไขข้อมูลที่ไม่เหมาะสม	9	11	0.20
การแก้ไขการเรียงลำดับผิด	6	4	3.20
การแก้ไขโดยละทิ้งข้อความ	42	39	0.11

$p < .05$

จากตารางที่ 15 แสดงให้เห็นว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 แผนการเรียนวิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์ และแผนการเรียนภาษาอังกฤษ-ภาษาต่างประเทศ มีพฤติกรรมการแก้ไขข้อมูลที่ไม่เหมาะสม การแก้ไขการเรียงลำดับผิด และการแก้ไขโดยละทิ้งข้อความไม่แตกต่างกันโดยมีค่า χ^2 เท่ากับ 0.20, 3.20 และ 0.11 ตามลำดับ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 16 เปรียบเทียบความถี่พฤติกรรมของการแก้ไขคำพูดภาษาอังกฤษด้วยตนเองประเภทการแก้ไขโดยปรับให้เหมาะสมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 แผนการเรียนวิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์ และแผนการเรียนภาษาอังกฤษ-ภาษาต่างประเทศ

พฤติกรรมการแก้ไขโดยปรับให้เหมาะสม	แผนการเรียน		χ^2
	วิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์	ภาษาอังกฤษ-ภาษาต่างประเทศ	
การแก้ไขระดับข้อมูลให้เหมาะสม	25	19	0.82
การแก้ไขการอ้างอิงที่กำกวม	1	2	0.33
การแก้ไขศัพท์ให้สอดคล้องกัน	0	3	3.00
การแก้ไขให้เหมาะสมในเชิงปฏิบัตินิยม	12	6	2.00
การแก้ไขเพื่อปรับปรุงภาษาให้สละสลวย	4	7	0.82

$P < .05$

จากตารางที่ 16 แสดงให้เห็นว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 แผนการเรียนวิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์ และแผนการเรียนภาษาอังกฤษ-ภาษาต่างประเทศ มีพฤติกรรมการแก้ไขระดับของข้อมูลให้เหมาะสม การอ้างอิงที่กำกวม การแก้ไขศัพท์ให้สอดคล้องกัน การแก้ไขให้เหมาะสมในเชิงปฏิบัตินิยม และการแก้ไขเพื่อปรับปรุงภาษาให้สละสลวยไม่แตกต่างกันโดยมีค่า χ^2 เท่ากับ 0.82, 0.33, 3.00, 2.00 และ 0.82 ตามลำดับ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 17 เปรียบเทียบความถี่พฤติกรรมของการแก้ไขคำพูดภาษาอังกฤษด้วยตนเองประเภทการแก้ไขข้อผิดพลาดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 แผนการเรียนวิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์ และแผนการเรียนภาษาอังกฤษ-ภาษาต่างประเทศ

พฤติกรรมการแก้ไขข้อผิดพลาด	แผนการเรียน		χ^2
	วิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์	ภาษาอังกฤษ-ภาษาต่างประเทศ	
การแก้ไขข้อผิดพลาดด้านคำศัพท์	7	20	6.26*
การแก้ไขข้อผิดพลาดด้านการออกเสียง	36	49	1.99
การแก้ไขข้อผิดพลาดด้านไวยากรณ์	13	7	1.80

$p < .05$

จากตารางที่ 17 แสดงให้เห็นว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 แผนการเรียนวิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์ และแผนการเรียนภาษาอังกฤษ-ภาษาต่างประเทศ มีพฤติกรรมการแก้ไขข้อผิดพลาดด้านการออกเสียง และไวยากรณ์ ไม่แตกต่างกันโดยมีค่า χ^2 เท่ากับ 1.99 และ 1.80 ตามลำดับ แต่มีพฤติกรรมการแก้ไขข้อผิดพลาดด้านคำศัพท์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่า χ^2 เท่ากับ 6.26

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 18 เปรียบเทียบความถี่พฤติกรรมของการแก้ไขคำพูดภาษาอังกฤษด้วยตนเองประเภทการแก้ไขโดยปรับบางส่วนของคำหรือวลีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 แผนการเรียนวิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์ และแผนการเรียนภาษาอังกฤษ-ภาษาต่างประเทศ

พฤติกรรมแก้ไขโดยปรับบางส่วนของคำหรือวลี	แผนการเรียน		χ^2
	วิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์	ภาษาอังกฤษ-ภาษาต่างประเทศ	
การแก้ไขโดยปรับบางส่วนของคำ	33	7	16.90*
การแก้ไขโดยปรับบางส่วนของวลี	11	12	0.04

$p < .05$

จากตารางที่ 18 แสดงให้เห็นว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 แผนการเรียนวิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์ และแผนการเรียนภาษาอังกฤษ-ภาษาต่างประเทศ มีพฤติกรรมแก้ไขโดยปรับบางส่วนของคำแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่า χ^2 เท่ากับ 16.90 แต่มีพฤติกรรมแก้ไขโดยปรับบางส่วนของวลีไม่แตกต่างกันโดยมีค่า χ^2 เท่ากับ 0.04

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 19 เปรียบเทียบความถี่พฤติกรรมของการแก้ไขคำพูดภาษาอังกฤษด้วยตนเองประเภทการแก้ไขอื่น ๆ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 แผนการเรียนวิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์ และแผนการเรียนภาษาอังกฤษ-ภาษาต่างประเทศ

พฤติกรรมการแก้ไขอื่น ๆ	แผนการเรียน		χ^2
	วิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์	ภาษาอังกฤษ-ภาษาต่างประเทศ	
การแก้ไขคำพูดจากภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ	2	0	2.00
การแก้ไขแบบแฝง	0	1	1.00
การแก้ไขระดับเสียงสูงต่ำในประโยค	0	1	1.00
การแก้ไขการลงน้ำหนักเสียงในพยางค์	0	1	1.00

$p < .05$

จากตารางที่ 19 แสดงให้เห็นว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 แผนการเรียนวิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์ และแผนการเรียนภาษาอังกฤษ-ภาษาต่างประเทศ มีพฤติกรรมการแก้ไขคำพูดจากภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกันโดยมีค่า χ^2 เท่ากับ 2.00 และมีพฤติกรรมการแก้ไขแบบแฝง การแก้ไขระดับเสียงสูงต่ำในประโยค การแก้ไขการลงน้ำหนักเสียงในพยางค์ไม่แตกต่างกัน โดยมีค่า χ^2 เท่ากับ 1.00 เท่ากัน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย